

høitærede Indenrigsminister og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) -deri, at det neppe er rigtigt her ved Finantslovens 1ste Behandling at komme ind paa denne Sags Enkeltheder, som meget mere egne sig til Behandling i et Udvalg. Jeg skal derfor ikke her imødegaa det Foredrag, som vi forleden Dag hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Maulsen), men kun erklære, at jeg ikke billiger og ikke finder rigtige mange af de Bemærkninger, han fremsatte. Det vakte min Forundring — og jeg antager Heres med min —, at den ærede Folketingsmand betegnede Esbjerg Havn som et uheldigt Havneforetagende Numer Et. At han vilde betegne Frederikshavns Havn som et uheldigt Foretagende Numer To, var jeg derimod allerede ret vel betavet paa. Det er mig ikke bekjendt, at Esbjerg Havn ikke lydseligjør de Formaal, som man havde tænkt dengang, den blev bevilget. Jeg tror, at vi, som i sin Tid gave dette Forslag vor Stemme — og Mange med os —, nu kunne glæde os over dette Havneanlæg og betragte det som et Anlæg, der baade er til Ære og Fordel for vort Land. Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de Valgkreds kan ikke lide at høre Tale om, at Frederikshavns Havn, ved Siden af at være en Post- og Trafikhavn, tillige skulde være en Nødhavn. Jeg har nu en modsat Opfattelse, men jeg skal ikke her komme nærmere ind derpaa. Jeg maa dog, efterat jeg nu i en meget lang Narrække, nemlig i henved 30 Aar, har haft Forholdene beroppe for Die paa nært Hold, sige, at Frederikshavns Havn, uagtet dens høist mangelfulde Indretning, dog virkelig har været en Nødhavn, et Middel til Frelse for mange Skibe og mangen Sømand, skjøndt det jo maa beklages, at netop de daarligere Dybdeforhold og de endnu flettere Indseilingsforhold have bevirket mange Ulykker i Havnens umiddelbare Nærhed. Jeg tør ikke, som den ærede Rigsdagsmand, præterere at tale i den danske Sømandsstands Navn; men det tør jeg sige, at den Minister, som efter omhyggelig Overveielse har bragt dette Forslag frem, og den Rigsdag, som ved sin Beslutning gjør det muligt, at det kan bringes tilveie, vil — det er min Tro — fortjene og faae Tak og Paaakjønnelse baade af danske og fremmede Søfarende. Vel er det en stor Gavn, som kræves; men det er jo ogsaa en stor Opgave, hvorom der er Spørgsmaal, og jeg har den Forvisning, at det ved Siden af at fremme dette Foretagende, som jo vil medtage en længere Narrække, paa Grund af vor gode økonomiske Stilling ogsaa vil blive muligt for os at forberede og fremme beslægtede Foretagender paa andre Steder.

Tauber. Skjøndt den meget ærede Finantsminister ikke er tilstede, kan jeg dog ikke undlade at takke ham, fordi han meddelte et Program

for Regjeringens almindelige Politikk i den Tale, som han holdt i forrige Møde. Rigtig nok fralagde den meget ærede Minister sig, at det var hans Hensigt at meddele et saadant Program, men jeg tillader mig at modtage hans Udtalelser som et saadant, og jeg tror heller ikke, at noget Medlem her i Thinget har modtaget dem anderledes. Naar den høitærede Minister med rene og bestemte Ord erklærede, at han ikke vilde indlade sig paa nogenjomhelst Reduktion af Statterne, eftersom der forestod forskjellige Udgifter, som Regjeringen ønskede afholdte, derunder baade de nærmest forestaaende og Befæstningerne, som ligge fjernere, kan jeg ikke ønske nogen fyldigere Udtalelse i saa Henseende fra den meget ærede Ministers Side, og det har kun kunnet være mig en Tilfredsstillelse, at jeg rigtig har opfattet den høitærede Ministers Stilling i saa Henseende, der er aldeles modsat min. I Anledning af, at den høitærede Minister gjorde et Par specielle Bemærkninger til, hvad jeg havde sagt, skal jeg først med Hensyn til Spørgsmaalet om Departementssportler bemærke, at det var en meget interessant Oplysning, som den høitærede Minister her gav os, at han ikke tænkte paa at lade den Lettelse med Hensyn til disse Sportler, som hidtil har været tilstede, forlattes — saaledes var ialtfald efter min Opfattelse Ministerens Mening — og det vilde ogsaa være den eneste Forklaring af, at Beløbet pludselig er blevet forhøjet fra 106,000 Kr. til 163,000 Kr. Jeg kan kun beklage, at den meget ærede Minister stiller sig saaledes. Det var ved Overenskomst i Finantsudvalget, at denne Lettelse blev opnaaet, og jeg havde antaget, at den ærede Regjering vilde have været villig til at lade denne Indrømmelse blive staaende. Men det ser i det Hele taget ud til, at Regjeringen paa den nuværende Finantslov har ifinde at tage alle de Indrømmelser tilbage, som under forskellige Forhold tidligere ere blevne gjorte Folkethinget; jeg skal ikke kunne sige, om det er for at have saa meget mere at slaa af paa, for at berede sig selv en gunstigere Stilling fra først af i Modsætning til forrige Samling, da man ved forskellige Udeladelser havde beredt sig en mindre gunstig Stilling fra først af, eller om det er Hensigten at fastholde disse Positioner. Naar den høitærede Minister bemærkede, at en saadan Oplysning som den af mig om dette Punkt begjærede kunde man ikke vente i Anmærkningerne, der allerede vare store nok, vil jeg bemærke, at dette vilde være en af de allerinteressanteste Oplysninger af alle dem, der kunde gives i Anmærkningerne. Dernæst bebrejdede den høitærede Minister mig, at jeg ikke havde været opmærksom paa, at de vestindiske Bidrag skulde fastsættes ved Lov, og at en saadan Lov ikke var udkommen. Det har den høitærede Minister forsaavidt fuldkommen Ret i; men man kunde have ventet enten i Finantslovsforslagets Anmærkninger eller i Ministerens